

מסורת הש"ס

א) [הוריות ד:].
ב) [הוריות ד:].
ג) [נהרש"ך חמש מיצות ועשיתם לו כאשר זמם לעשות נראה דאיתם מן הגירסא אלא עיקר הגי' כדליתא בפריש"י מה מ"ל לאחיו].
ד) [י"ג המומתין].
ה) [נעלי גא. ע"ש].
ו) [שם:].
ז) [ע"ז יח.].
ח) שנועט טו.;
ט) ע"ז יח.;
י) תנינא טו.;
יא) [ויעשר לו].
יב) [י"ל למלך].
יג) [י"ל הנכה].
יד) [דברים יג].
טו) [ראה יג ו].
טז) [ויקרא ד:].
יז) הוא דבור בפ"ע. רש"י, ז' מן ד"ה לרשות עד ד"ה מה מ"ל ש"ן לתמי' לעיל פט.
ק) כי ב"ש שאין זה מדברי רש"י, ז' [ע"ז וזא:].

גיליון הש"ס

מתני' כל ישראל יש להן חלק.
ע"י כחיות יד קב ע"כ תוס' ד"ה מומתן:
שם האומר אין תחיית המתים.
ע"י סוטה ד"ה שם ע"א מוד"ה כל:
שם ההונה את השם.
ע"י סוכה דף ה' ע"א מוד"ה יור"ד ה"א.
שבושת דף לד ע"א תוס' ד"ה חלקף:
גמ' פרה כנגד פרה.
ע"י סוטה דף ט' ע"ב:

מוסף רש"י

ואין בועלה בשריפה.
אלא בחנק כשאר גטת איש (מכות ב.).
לאחור ולא לאחורו.
ולא כאשר זמם לעשות לאחורו, אלא בכל שאר מיתות השוה הכתוב אשה לאיש, וזוממי אשה נהרגין כזוממי איש, כגון שהעידה שהגדה את הנפש, שחללה את שבתא, נהרגין כמיתמה, שלא מיעט כאן אחורו אלא במקום שיש לקיים כגון הזמה כמיתת הנוצל (דברים יט יט).
הדרן עלך אלו הן הנחנקין

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

סנהדרין, פרק עשירי, הלכות אלו הנחנקין

סנהדרין, פרק עשירי, הלכות אלו הנחנקין

סנהדרין, פרק עשירי, הלכות אלו הנחנקין

מחלוקת.
דרבנן ורבי שמעון נביא צעוקר כל הגוף צעודת כוכבים ואומר נטויתי ברוח הקודש מפי הגבורה להתנבאות לעקור כל מלות עבודת כוכבים מן התורה או לקיים מקצת ולבטל מקצת
זהאי הוא דקאמרי רבנן סקילה משום דזהאי עניינא דכתיבא הדחה נביא דגמרי סקילה מיניה צע"ז
הוא משתעי דכתיב וזה האות והמופת וגו' נלכה ונעצדהי היינו עקירת הגוף וצטול מקצת התם נמי כתיב צסיפא יומת כי דבר סרה וגו' להדיחך מן הדרך ואפי' במקצת צמשמע ומיהו לא מישתעי קרא אלא צע"ז דדבר למד מעניינו:
אכל עוקר הגוף דשאר מלות דברי הכל בחנק.
דנפקא לן מקרא אחרינא האמור צפרשה אחרינא דלא כתיב זה הדחה אף הנביא אשר חיד לדבר דבר צשמי (דברים יח) והיינו מה שלא שמע וכתיב ומת הנביא הואו וכל מיתה האמורה סתם חנק הוא:
פטור.
דהתם דבר כתיב דבר שלם ולא חצי דבר:
לנכס זו מלות עשה.
כרייתא היא בצפריים) גבי פרשת נביא המדיח דכתב זה הדחה (שם יג) להדיחך מן הדרך אשר נוך ה' אלהיך ללכת זה וגו' ודריש קרא יתירא ללכת זו מלות עשה דמשמע לעשות ולא משמע אזהרה:
זה לא סעשה.
דגמרינן מאשר חטא זהש' דבלא תעשה מיירי אלמא דשאר מלות נמי הכא גבי הדחה כתיבי דאי לא משתעי קרא אלא צע"ז מאי עשה איכא:
וצין בשאר מלות.
דהאי ללכת זה לא משמע ליה לרב המנונא אונתתסת:
דרחמנא אמר מן הדין.
ואע"ז קאי דלכתי אלא כיאירבו שאר מלות דהאי עניינא דללכת זה כולה משמע:
ד"ה פטור.
ואפילו מחנק דהתם דבר שלם כתיב ולאו לעוקר דברי תורה האי כי חיד לדבר דבר קאי דהתם סקילה הוא אלא אדברים צעלמא כגון נדקיה בן כנענה:
היום עובדה.
כלומר היינו קיום מקצת וציטול מקצת:
כרב חסדא.
דאמר צע"ז הוא דפליגי אכל בשאר מלות עוקר הגוף הוא בחנק וציטול מקצת פטור:
ר"ש פוטר וסוף הדין לרבנן.
דגבי חנק דבר שלם כתיב ולרב חסדא הא דנקט ר"ש הא קמ"ל דרישא דקמני סתמא חייב ואפילו לרבנן בחנק דרבי שמעון הוא דקא מחייב חנק ולא סקילה דשאר מלות צעניינא הדחה דסקילה

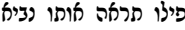
לא כתיבי:
מר כדאית ליה כו'.
לרבנן צסקילה לרבי שמעון בחנק וי'הוא הדין לרבנן ולרב המנונא.
האי דנקט ר' שמעון צרותא הוא כלומר ואפילו מחנק דרבי שמעון פטור וכ"ש מסקילה דמחייבי ליה רבנן צעוקר את הכל:
אם יאמר לך נביא.
המוחזק

עצור על דברי תורה הכל לפי תקנת השעה כגון אליהו צצר הכרמל צשחטי חוץ:
נאסנה הסורה ממשנה צה.
כלומר אפילו תראה אותו נביא מושל ועושה כדלונן דכתיב (דברים יג) וגמנן אליך אות או מופת:
שפחילתו נביא אחת.
כגון חנניה הנביא והאי וגמנן אליך אות צעודו נביא אחת יתן לך אות צנצוה אחת ולצטוף כשיחזור להרשיע יאמר לעצוד עבודת כוכבים וסמוך עלי שהרי מוחזק אני על ידי אות ומופת שמתני לך ככר:
ז' לרשום הצעל.
כגון מסרה האב לרשומי הצעל ועדיין היא צדך ולא קרינן צה צית אציה:
לאוסה מיסיה.
שהיו מחייבין את הנידון:
וצועל.
כלומר וכל הצועלים נידונין כמיתת הנצעלת חוץ מצועל צת כהן:
מה ס"ל לאחיו.
לכתוב כאשר זמם לעשות ולישתוק:
אם לו הוקש.
לצועל שהיו מחייבין אותו חנק:
אם לה.
שמחייבין אותה שריפה:
לאחיו ולא לאחוסו.
כל היכא דצעדותן מחייבין איש ואשה ודינן חלוק כי הכא לו הוקשו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.
מעיקרא חיירי צארצב מיתות ומפרש ואזיל להו לכולהו והדר מפרש הני דאין להם חלק לעולם הבא:
ה"ג האומר אין תחיית המתים מן הסורה.
ז' שציפר צמדרשיס דדרשינן צגמרא לקמני) מניין לתחיית המתים מן התורה ואפי' יהא מודה ומאמין שיחיו המתים אלא דלא רמיזא צאורייתא כופר הוא הואיל ועוקר שיש תחיית המתים מן התורה מה לנו ולאמונתו וכי מהיכן הוא יודע שכן הוא הלכן כופר גמור הוא:
אפיקורוס.
מפרש צגמרא[טז]:
ספרים החילוניים.
מפרש צגמרא [ק:]:
גמ' והי

צ.

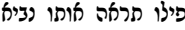
לא רבנן צסקילה לרבי שמעון בחנק וי'הוא הדין לרבנן ולרב המנונא.
האי דנקט ר' שמעון צרותא הוא כלומר ואפילו מחנק דרבי שמעון פטור וכ"ש מסקילה דמחייבי ליה רבנן צעוקר את הכל:
אם יאמר לך נביא.
המוחזק עצור על דברי תורה הכל לפי תקנת השעה כגון אליהו צצר הכרמל צשחטי חוץ:
נאסנה הסורה ממשנה צה.
כלומר אפילו תראה אותו נביא מושל ועושה כדלונן דכתיב (דברים יג) וגמנן אליך אות או מופת:
שפחילתו נביא אחת.
כגון חנניה הנביא והאי וגמנן אליך אות צעודו נביא אחת יתן לך אות צנצוה אחת ולצטוף כשיחזור להרשיע יאמר לעצוד עבודת כוכבים וסמוך עלי שהרי מוחזק אני על ידי אות ומופת שמתני לך ככר:
ז' לרשום הצעל.
כגון מסרה האב לרשומי הצעל ועדיין היא צדך ולא קרינן צה צית אציה:
לאוסה מיסיה.
שהיו מחייבין את הנידון:
וצועל.
כלומר וכל הצועלים נידונין כמיתת הנצעלת חוץ מצועל צת כהן:
מה ס"ל לאחיו.
לכתוב כאשר זמם לעשות ולישתוק:
אם לו הוקש.
לצועל שהיו מחייבין אותו חנק:
אם לה.
שמחייבין אותה שריפה:
לאחיו ולא לאחוסו.
כל היכא דצעדותן מחייבין איש ואשה ודינן חלוק כי הכא לו הוקשו:

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

עין משפט

לא רבנן צסקילה לרבי שמעון בחנק וי'הוא הדין לרבנן ולרב המנונא.
האי דנקט ר' שמעון צרותא הוא כלומר ואפילו מחנק דרבי שמעון פטור וכ"ש מסקילה דמחייבי ליה רבנן צעוקר את הכל:
אם יאמר לך נביא.
המוחזק עצור על דברי תורה הכל לפי תקנת השעה כגון אליהו צצר הכרמל צשחטי חוץ:
נאסנה הסורה ממשנה צה.
כלומר אפילו תראה אותו נביא מושל ועושה כדלונן דכתיב (דברים יג) וגמנן אליך אות או מופת:
שפחילתו נביא אחת.
כגון חנניה הנביא והאי וגמנן אליך אות צעודו נביא אחת יתן לך אות צנצוה אחת ולצטוף כשיחזור להרשיע יאמר לעצוד עבודת כוכבים וסמוך עלי שהרי מוחזק אני על ידי אות ומופת שמתני לך ככר:
ז' לרשום הצעל.
כגון מסרה האב לרשומי הצעל ועדיין היא צדך ולא קרינן צה צית אציה:
לאוסה מיסיה.
שהיו מחייבין את הנידון:
וצועל.
כלומר וכל הצועלים נידונין כמיתת הנצעלת חוץ מצועל צת כהן:
מה ס"ל לאחיו.
לכתוב כאשר זמם לעשות ולישתוק:
אם לו הוקש.
לצועל שהיו מחייבין אותו חנק:
אם לה.
שמחייבין אותה שריפה:
לאחיו ולא לאחוסו.
כל היכא דצעדותן מחייבין איש ואשה ודינן חלוק כי הכא לו הוקשו:

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שערים בשקל בשער שמרון:
מלכים ב יז א
8. וינן השליש אשר לפלך נשען על ידו את איש האללים ויאמר הנה יי עשה ארבות בשמים הויזה הדבר הנה ויאמר ונכה ראיה בעיניך ומשם לא תאכלו:
מלכים ב יז ב

תורה אור השלם
1. והנביא שהוא או חלקם הקלום שהוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפךך מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הק"ע משךךך:
דברים יג ו
2. וגתצתם את מבחבתם וישברתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגדען ואבדותם את שקמם מן המקום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הק"ע משךךך:
דברים יט יט
4. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח משעי מעשה יידי להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני העשה והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה אשר שומי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך:
שמות טו כו
6. והתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האללים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו דבר יי בה אמר יי צעת מתור סאה סלת בשקל וקאתים שעורים בשקל בשער שומרון וכתבי ויען השליש אשר ז' (המלך) נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארובות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר ז' הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל וכתבי